

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συδρομηται εγγράφονται εις τὸ Γραφεῖον τῆς

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βιλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συδρομὴ ἑτησία προπληρωτέ·
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὅδος Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρτήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φυλλοῦ γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ἑκτῶν ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἔθρονα εὐθύνεται ἡ συντάκτικὸς αὐτῶν κυρία Κ. Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ Παρισίαι ἀριστοκράτιδες καὶ αἱ ἰδικαί μας. — Λόγος περὶ ὄγεινῆς τῆς κόρης (ὑπὸ τῆς ὁσ. Λ. οὐκῆς Ἰ. Δουάρ. ἱατροῦ). — Ἡ κ. Ρολαν (ὑπὸ κ. Μαρίας δὲ Βερνέυλ). — Πα. σινη Ἐκθεσις. Γυναικεῖα Ἐκθεσιμα. — Ἡ Γυνὴ ἱατρός. κατὰ τὸν XIX αἰῶνα (ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Σχιούλτς ἱατροῦ). — Γυναικεῖα τέχνη. ἐν τῷ Ἀμαλίειῳ Ἰ. φανοτροφεῖῳ. — Ἑλληνὶς φοιτήτρια παρὰ τῆ κ. Κερνώ. — Ποικίλα. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Ἀλληλογραφία. — Συνταγή. — Συμβουλή. — Ἐπιφυλλίς.

Αἱ ΠΑΡΙΣΙΝΑΙ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΔΕΣ ΚΑΙ Αἱ ἸΔΙΚΑΙ ΜΑΣ

Ὅπως οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ σύγκρισις μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων τῆς μέσης τάξεως καὶ τῶν Παρισινῶν, οὕτω καὶ ἡ παρ' ἡμῖν ἀριστοκρατία τοῦ πλοῦτου παρῶδε τὴν ἀληθῆ ἀριστοκρατίαν τοῦ γένους τῆς ἀνωτάτης Παρισίνης κοινωνίας.

Φρακοφόροι ὑπηρεταί, θυρωροί, θαλαμηπόλοι, μέγαρα, ἐπιπλα πολύτιμα, κρύσταλλοι, ἀδάμαντες καὶ βραχύτιμοι ἐσθῆτες ἀποτελοῦσι τὴν ἐξωτερικὴν εἰκόνα, τὸ βερνίκωμα τῶν ἀριστοκρατῶν. Ἡ ἀριστοκρατία τοῦ πλοῦτου ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ταύτῃ ἐπιδείξει ὑπερβαίνει πολλάκις τὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ γένους. Δὲν ὑστερεῖ λοιπὸν κατὰ ταῦτα ἡ Ἑλληνίς μας. Τὸ γένος, οἱ τίτλοι, ἡ ἱστορία τῆς οἰκογενείας τῆς εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐμπόριον, τυαλλαγή, χρῆμα.

Ἄλλοτε ἐν Γαλλίᾳ ἐξωτερικὰ τῶν ἀριστοκρατῶν σήματα ἦσαν πρὸς τούτοις ἡ λευκὴ φανέλα, ἡ πουδραρισμένη κόμη, αἱ βαφαὶ καὶ τὰ πολύτιμα ψιμίθια, αἱ βραχίονατα ὑποκλίσεις, τὸ βραδυκίνητον καὶ μεγαλοπρεπὲς τοῦ ὕψους, ἡ πρὸς τὰς κυρίας δουλοπρεπὲς λατρεία. Σήμερον ταῦτα ἐλλείπουσι καὶ ἡ Ἑλληνὶς ἀριστοκράτις δὲν διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ φανῇ οὔτε ἐδῶ ὕστεροῦσα ἐκείνων. Ἡ διαφορὰ ἐγκρίεται ἀλλαχοῦ.

Ἐν τῇ ἀναπτύξει τοῦ πνεύματος, ἐν τῇ διαπλάσει τοῦ ἤθους, ἐν τῇ μορφώσει τῆς ψυχῆς. Ἡ Παρισινὴ ἀριστοκράτις ἔχει ἀνατροφὴν θετικὴν. Ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ πνευματικὸς εἰς ὃν εἶχεν ἀνατεθῆ μέγρι τῆς χθὲς ἔτι ἡ ἠθικὴ διάπλασις τῆς ἀριστοκρατικῆς κοινωνίας τῆς Γαλλίας, ἐξυπηρετῶν, ἴσως, ἰδιοτελεῖ συμφέροντα ἐπένευσεν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν τῆς τάξεως ταύτης τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπην. Ὁ ἱερεὺς εἶχεν ἀνάγκην νὰ διατηρῇ προπαγάνδαν, ὄργανοτροφεῖα, ἄσυλα καὶ ἡ ἀριστοκράτις γυνὴ ἦτον ὁ φυσικὸς τραπεζίτης του. Σήμερον ὅτε ὁ ἱερεὺς ἐξαφανίζεται ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ὅτε τὸ γόνιτρόν του καταπίπτει ἡ ἀριστοκράτις τὸν ἀναπληροῖ. Ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας φιλανθρωπικῶν καὶ εὐεργετικῶν καταστημάτων λειτουργοῦσι σήμερον εἰς Παρισίους, ἀνὰ πολλὰς δὲ χιλιάδας καθ' ἅσασιν τὴν Γαλλίαν. Τὰ πλεῖστα τῶν καταστημάτων τούτων ἰδρύθησαν καὶ λειτουργοῦσι δαπάναις εὐγενῶν ἀριστοκρατικῶν οἴων.

Ἡ ἀριστοκράτις τῆς Γαλλίας δὲν θεωρεῖ ἐξευτελισμὸν νὰ κατέρχεται μέχρι τοῦ λαοῦ, νὰ μελετᾷ τὰς ἀνάγκας του, νὰ μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεώς του. Θεωρεῖ ἑαυτὴν ὡς ὑποχρεωτικὴν προστάτιδα τῶν ὄργανων, τῶν ἀσθενῶν, τῶν πεινῶντων, τῶν ἐγκαταλειμμένων.

Ἐὰν ὁ ἀριστοκράτης ἀνὴρ ἀποφεύγῃ νὰ συμμετέγῃ τῶν ἐταιριῶν καὶ σωματείων τῆς δημοκρατίας, ἡ εὐγενὴς γυνὴ ἀκολουθεῖ ὅλως διάφορον τοῦ ἀνδρὸς πορείαν. Ἐπρεπε νὰ ἐβλεπέ τις μετὰ πόσου ζήλου αἱ εὐγενεῖς δούμισσαι, μαρκησιεῖσι, βαρονίδες καὶ κόμησσαι ἔτρεχον εἰς τὰς γυναικεῖα Συνέδρια. Πῶς ἐσπευδον πῶτα μεταξὺ τῶν προτερομένων καὶ μετὰ πόσου ζήλου συνεζήτουν μετὰ τῶν φανατικωτέρων δημοκρατῶν περὶ λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως, περὶ αὐξήσεως τοῦ δημοσίου τῆς γυναικός, περὶ συστάσεως λαϊκῶν κέντρων, ἐν οἷς ἢ καθ' ἑλπὴν τὴν ἐβδομάδα ἐργαζομένη κόρη τοῦ λαοῦ θὰ ἦ-

δύνατο τὴν Κυριακὴν νὰ διασκεδάσῃ, χωρὶς νὰ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον τῆς διαφθορᾶς.

Μετὰ πόσου ἐνθουσιασμοῦ ὠμίλου περι τῆς πατριωτικῆς μορφώσεως τῶν παιδῶν τοῦ λαοῦ, περι τῆς Γαλλικῆς σημαίας, τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, τοῦ Γαλλικοῦ γοήτρου. Ἄπαντες οἱ κλάδοι τὰς ἐνδιέφερον. Ἡ μὲν ἦτο ἰδρύτρια Γεωργικῆς τῶν θηλέων σχολῆς, ἡ δὲ βιομηχανικοῦ ὄρφανοτροφείου, ἄλλη βιομηχανικοῦ σωφρονιστηρίου τῶν ἀνηλίκων, ἄλλη τοῦ ἰδρύματος τῶν νηπίων καὶ βρεφῶν τῶν ἐν τῇ ἐργασίᾳ διημερευουσῶν γυναικῶν, ἄλλη μέλος τῆς Ἐνώσεως τῶν Γαλλίδων γυναικῶν καὶ ἄλλη ἄλλων. Καὶ δὲν ἀρκοῦνται εἰς ταῦτα καὶ μόνον. Γράφουσιν ἄρθρα καὶ βιβλία διὰ τὸν λαόν, διὰ τὴν ἀνατροφὴν, διὰ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν.

Ἐδῶ βεβαίως ὀλίγοι καὶ μετροημένοι Ἕλληνίδες ἀριστοκράτιδες ἀναγνωρίζουσι τὴν εἰκόνα των. Κόσμος διὰ τὰς ἰδικὰς μας —ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων— κοινωνία, πατρίς, καθήκοντα, φιλανθρωπία εἶναι τὸ ἐγὼ των περι τὸ ὅποιον καταναλίσκουσι ἅπαντα τὸν βίον των. Εἶναι μέλος τῆς φθισιώσης φιλοπτώχου ἀδελφότητος; Δίδει 20 φρ. κατ' ἔτος ἀντὶ κεκανοτισμένης ἀποδείξεως καὶ ἐξορλεῖ τὸν ἐτήσιον λισμὸν τῆς με τοὺς πτωχοῦς. Πατρίς δι' αὐτὴν εἶναι τόπος μικρός, εἰς τὸν ὅποιον δὲν ὑπάρχει μελόδραμα καὶ Δάσος, ἀλλ' οὔτε ὄλαι ἐκεῖναι αἱ ἀπολαύσεις, ἅς παρέχουσιν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ μεγαλοπόλεις. Γλώσσα δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὰ τέκνα τῆς δὲν εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ—διότι δὲν κατώρθωσε ποτὲ νὰ τὴν μάθῃ γραμματικῶς—, καὶ εἰς τὰ τέκνα τῆς δὲν δύνανται νὰ τὴν διδάξουσιν αἱ ξένοι παιδαγωγοί.

Ἐκεῖ ἡ ἀριστοκράτις μήτηρ διδάσκει τὸν υἱὸν τῆς, ὅτι ὁ τίτλος καὶ τὸ ὄνομα, ὅπερ φέρει τῷ ἐπιβάλλουσιν ὑψίστας ἀπέναντι τῆς πατρίδος ὑποχρεώσεις. Ἐδῶ μὴ θέλουσα νὰ τῷ ἐμιλήσῃ περι τοῦ πάππου του, ὅστις ἦτο μικρέμπορος ἢ παντοπώλης,—ἐκτὸς, ἐνοεῖται, τῶν θυγατέρων τῶν ἀρματωλῶν καὶ ἀγωνιστῶν μας, αἵτινες μένουσι γνήσια Ἕλληνίδες—ἀρκεῖται εἰς τὸ νὰ τρέφῃ καλῶς τὸ σῶμα του καὶ ἀποκοιμίζει τὸ πνεῦμα του διὰ βίου τρυφηλοῦ καὶ ἀφροδίαι του μέχρι τοῦ 15ου ἢ τοῦ 16ου ἔτους, ὅτε τὸν στέλλει εἰς Ἀγγλίαν ἢ Γαλλίαν, ἵνα τελειοποιηθῇ—πᾶς τις ἐνοεῖ πῶς καὶ εἰς τί.—Ἐκεῖ ἡ νεᾶνις τυγχάνουσα ἐθνικῆς ἀνατροφῆς, ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα τῆς, τὴν φιλολογίαν, τὴν ποίησιν, τὴν καλλιτεχνίαν. Γνωρίζει ἐκ στήθους τὰ ἔργα τῶν κλασικωτέρων Γάλλων συγγραφέων, ἀποκαλεῖ αὐτοὺς μεγάλους διδασκάλους τοῦ κόσμου, ἀδιαφοροῦσα διὰ τὸν Μιλτώνα, τὸν Σαιξσπέρ, τὸν Γκαίτε ἢ τὸν Τολστόη. Ἐδῶ ἡ ἰδικὴ μας νεᾶνις τῆς ἀριστοκρατίας—μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ θυγατέρες γνωστῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου—ἔχουσι δύο τρεῖς διδασκάλους ξένων γλωσσῶν καὶ γράφουσι πρὸς τὰς φίλας των Γαλλιστί, διότι δὲν γνωρίζουσιν Ἑλληνικὴν ὀρθογραφίαν. Ὀμιλοῦσι περι Ἑλλήνων συγγραφέων προυντιάζουσι τὸν Θουκυδίδην ὡς φιλόλογον, τὸν Πλάτωνα ὡς ἱστορικόν καὶ τὸν Ὀμηρον ὡς τραγικόν. Ζητοῦσι τὰς λέξεις των, ὅς ἀναπληροῦσι δι' ἀνοσιῶν Γαλλισμῶν. Ὀμιλοῦσι δὲ διάλεκτον Ἀττικὴν; ὄχι. Ἀλλὰ; Ἀνδριωτικὴν, διότι ἡ πικραμένα, ἥτις τὴν ἐθήλασε, καὶ ἡ μαγειρίσσα, μεθ' ἧς συνεχῶς συνδιελέγτο κατὰ τὰ παιδικὰ τῆς ἔτη ἦσαν Ἀνδριώτισαι. Εἶναι ἴσως αἱ μόναι γυναικες, αἵτινες ἐκ τῆς οἰκογενείας ὠμίλησαν μαζὴ τῆς, ὄλως διόλου Ἑλληνικά.

Ἐρωτήσατέ τας τὴν ἱστορίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνίδων,

τὴν χθεσινὴν ἱστορίαν τῶν προπατόρων των; Ἐρωτήσατέ τας τί θὰ εἶπῃ Παρθενῶν! Ποία εἶναι ἡ ἱστορία τῆς Ἀκροπόλεως, ἢ αἱ ξένοι, ἔρχονται ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς νὰ θαυμάσωσι; Τί εἶναι Πνίξ; Δὲν γνωρίζουσι τίποτε ἐκ τῆς ζωῆς αὐτῆς ἱστορίας, διότι θὰ εἶπωσιν δὲν εἶναι ἀρχαιολόγοι. Ἡμεῖς προσθέτομεν, διότι δὲν εἶναι Ἑλληνίδες.

Κόρη εὐγενοῦς μέλους τοῦ Συνεδρίου ἐπεσκέφθη μετ' ἐμοῦ τὸ μουσεῖον τοῦ Λούβρου. Ὑπάγωμεν νὰ θαυμάσωμεν πρῶτον τὰ ἀριστουργήματα τῶν ἀθανάτων προγόνων σας, μοῖ εἶπε. Πρὸ τοῦ ὠραίου ἀγάλματος τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου, ἡ εὐγενὴς κόρη ἤρξατο μετὰ γλώσσης ἀληθοῦς καλλιτέχνιδος νὰ ἀποφαίνεται περι τῶν ἔργων τοῦ Φειδίου καὶ Πραξιτέλους. Δὲν θέλω, εἶπε, νὰ ταξειδέω, διότι ὄγαπῶ τὴν πατρίδα μου καὶ νομίζω ὅτι μετὰ τοὺς Παρισίους οὐδὲν εἶναι ἄξιον λόγου. Πιστεύσατέ με ὅμως. Μεθ' ὅλον τὸν φανατισμὸν μου αὐτὸν μία φωνὴ μυστικὴ μοῖ λέγει πάντοτε. Πρέπει νὰ ἴδῃς τὴν Ἑλλάδα. Τὸν ὠραῖον ἐκεῖνον τόπον, ὅστις τόσοσιν πρὸ ἡμῶν αἰῶνας ὑπῆρξε μέγας ὡς ἡ Γαλλία.

Ἐδῶ αἱ Ἑλληνίδες μας τῆς δῆθεν ἀριστοκρατίας ἐν μόνον γνωρίζουσιν ὅτι ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνουσι κατὰ κόρον. Σκόρη καὶ ζέστη! Βρωμότοπος αἱ Ἀθῆναι. Δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ζῆσῃ. Ὑπάρχουσι βεβαίως καὶ ἐξαιρέσεις. Ἄλλ' ἐπαναλαμβάνομεν εἶναι εὐαριθμοὶ αἱ ἐξαιρέσεις αὐταί.

Καὶ τὸ κακὸν τοῦτο λυμάνεται ὄχι μόνον μέγα μέρος τῆς ἀριστοκρατίας τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τὴν τῆς Ἀλεξανδρείας, τοῦ Καίσου, τῆς Μασσαλίας, τῆς Τεργέστης, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας. Οἱ ἄνδρες πατριῶται, ἑμογενεῖς, σωτῆρες καὶ εὐεργεταί τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Αἱ γυναῖκες ἀπαρνούμεναι τὴν πατρίδα των, τὴν γλώσσαν των, ξενίζουσαι, ψυχραὶ, ἀδιάφοροι.

Ποῖαν ἐπιρροὴν ἔξει τοῦτο ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ἀπὸ τοῦδε κατάδηλον. Ποῦ θὰ μᾶς ἐδηγήσῃ ἢ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὰ πάτρια ψυχρότης, ἢ τοιαύτη τῶν τέκνων μόρφωσις καὶ ἀνατροφή εἶναι πρᾶγμα εὐκατανόητον. Καὶ εἶναι γυναῖκες, θυγατέρες Ἑλλήνων, ἀνθρώπων ὀπλοκίων, ἀλλὰ καλῶν πατριωτῶν ἐκεῖναι, αἵτινες ὑψοῦσι τὴν σημαίαν τῆς ἀρνησιπατρίδας, τῆς ἀρνησιγλωσσίας, ἵνα μὴ εἴπωμεν καὶ τῆς ἀρνησιανθρωπίας. Ἡ εὐθύνη, ἢ ἀσυνειδήτως ἀναλαμβάνουσι εἶναι μεγάλη, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ νομίζουσι ὅτι μιμοῦνται τὰς ἀριστοκράτιδας Παρισιάς, καὶ ἐὰν δὲν ἀποφασίσωσι νὰ ἀσπασθῶσι τὴν ἀληθῆ ἀριστοκρατίαν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, ἥτις ἀνύψωσε τὴν Γαλλίαν εἰς τοιαύτην περὶ φανῆ περιοπὴν προόδου καὶ ἐθνικοῦ μεγαλείου.

ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ ΛΕΥΚΗΣ ΕΔΟΥΑΡΣ

Οἰκοτρόφου ἱατροῦ τοῦ ἐν Παρισίοις νοσοκομείου «MATERNITE» (ἀπαγγελλθεὶς ἐν τῷ διεθνεῖ Συνεδρίῳ τῶν Γυναικῶν)

Β'.

Ἐφ' ἑτικῆ ἡλικία.

Ἡ ἀπὸ τοῦ 11ου μέχρι τοῦ 16ου τῆς ἡλικίας τῆς κόρης περιόδος δύναται νὰ ὀνομασθῇ μεταβατικὴ. Τὸ νευρικὸν σύστημα ἀναπτύσσεται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, ὅθεν καὶ συνεχῶς ἐπέρχεται ἐξάντλησις, εἰδὸς τι ἀδρανείας, ἢ ἐπί-

σης ἀποτόμως διαδέχονται στιγμαὶ ὀργῆς καὶ ἀκρατήτου διαχύσεως.

Κατὰ τὰς ὥρας τῶν διαλειμμάτων ἡ κόρη προδίδουσα τὴν πηλοκοιτῆ καταγωγὴν, προσπαθεῖ νὰ ἀπομιμηθῇ τὰς μεγάλας. Δὲν τρέχει πλέον, δὲν παίξει. Περιπατεῖ βραδέως καὶ σοβαρῶς. Ὀμιλεῖ περι σπουδαίων πραγμάτων. Ὅπερ ἰδιαιτάτα ἀπασχολεῖ αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα εἶναι ἡ χοροπημέρις τῆς Κυριακῆς, αἰεὶ τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα ἐπισκέψεις, τὰ σκάνδαλα τῶν αἰθουσῶν, ὧν λέξεις τινὰς λάθρα ὑπέκλεψε. Δὲν θὰ ἦτο ἄρα προτιμότερον νὰ προκαλῆ τις διὰ καταλλήλων μέσων καὶ παιγνίων τὴν προσοχὴν τῆς πολὺ νέας ταύτης δεσποινίδος, καὶ ἐπισπᾷ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς εἰς πράγματα συντελοῦντα εἰς τὴν σωματικὴν καὶ ἠθικὴν τῆς ἀνάπτυξιν!

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἀκριβῶς ταύτην ὁ τόσοσιν ἀναγκαῖος περὶ πατος ἀποβαίνει ἀπαιτήτος. Περίπατος πρὸς ὃν ἡ οἰογένεια ἢ τὸ σχολεῖον δύναται νὰ ἀποδώσῃ καὶ ἀνωτέρον τινα σκοπόν. Περίπατος μίας ὥρας σκοπῶν τὴν ἐπίσκεψιν τῆς κόρης εἰς αἰθουσάν τινα μουσείου. Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας παρέχεται αὐταῖς ἡ εὐκαιρία νὰ ἴδωσι τὰ ἀριστουργήματα τῶν ἐξοχωτέρων τοῦ κόσμου διδασκάλων, νὰ ἀναγνώσωσι τὰς περι τῶν ἔργων των κρίσεις, νὰ πλουτήσῃ τὸ πνεῦμα των, νὰ ἀνύψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὴν ψυχὴν των.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἔχουσι τὰ ἄρρενα τὰ σχολικὰ των τάγματα, δι' ὧν τοῖς ἐπιβάλλεται ὁ ρυθμικὸς περίπατος, ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα νὰ ἐνθουσιᾷ τόσοσιν τοὺς νέους αὐτοὺς κυρίως. Ὡς ὄλαι γινώριζομεν πολλὰ γυναικες ἀνήκουσαι εἰς διάφορα σωματεῖα τῆς «Ἐνώσεως τῶν Γαλλίδων Γυναικῶν» εἶναι προωρισμέναι νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν στρατὸν ὡς νοσοκόμοι, πρόχειροι χειρουργοὶ ἢ τροποδοτίδες. Χωρὶς νὰ προσβάλλω τὰς προέδρους καὶ ἀντιπροέδρους τῶν σωματείων τούτων, αἵτινες κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εὐρίσκονται ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, παρατηρῶ ὅτι αἱ πλείσται τῶν δυσκινήτων αὐτῶν γυναικῶν ἔσονται ἐμπόδια μᾶλλον ἢ ὄρωγοι ἐν ὥρᾳ κινητοποιήσεως τοῦ στρατοῦ.

Διατί λοιπὸν αἱ κυρίαι αὐταὶ δὲν διοργανοῦσι σχολικὰ γυναικεῖα τάγματα, ὧν τὸ ἀποτέλεσμα διττὴν θὰ παρεῖχεν εἰς τὴν πατρίδα ὠφέλειαν. Ἴον τὴν παροχὴν ἐν ὥρᾳ πολέμου σώματος ἐπικουρικοῦ νοσηλευτικοῦ ἀκουράττου, ὅπερ θὰ παρεκλούθει πανταχοῦ τὸν στρατὸν. καὶ 2ον τὴν σωματικὴν ἐνδυνάμωσιν τῶν νεανίδων μας, αἵτινες διὰ τοῦ τακτικοῦ καὶ ρυθμικοῦ δρόμου καὶ διὰ τῆς εἰσπνοῆς καθαροῦ ἀέρος θὰ προσεκτῶντο τὴν ἐλαστικὴν ἐκείνην τῶν μυῶν δύνημιν, ἥτις συντελεῖ εἰς τὴν ὑγιᾶ διαιώνισιν τοῦ εἶδους, καὶ εἰς τὴν ἀκίνδυνον ἐπιτέλεσιν τῶν μητρικῶν ὑποχρεώσεων.

Λευκὴ Ἐδουάρς ἱατρός.

ΚΥΡΙΑ ΡΟΛΑΝ

Β'.

Ὑπὸ τοιούτων ἄρχῶν ἐμφορουμένη ἡ κ. Ρολάν ἐδέχθη τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1789 μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Ἐγκατεστημένη κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰς Λυῶν μετὰ τοῦ συζύγου τῆς, γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων, ἐπεδόθη μετ' αὐτοῦ εἰς μελέτας βιομηχανικὰς καὶ οἰκονομικὰς, ποικιλομέναις διὰ τῆς ἀναγνώσεως φιλολογικῶν καὶ

πολιτικῶν ἐκλεκτῶν ἔργων. Ἡ ἐπανάστασις καὶ ἡ πατριωτικὴ συγκίνησις, ὅν' ἦν διετέλουσαν πάντες οἱ φιλελεύθεροι ἔθνη αὐτοὺς εἰς σχέσεις καὶ εἰς ἀλληλογραφίαν μετὰ διαφόρων πρωταγωνιστῶν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, ἰδιαιτάτα δὲ μετὰ τοῦ Βρισῶ, συντάκτου τοῦ «Πατριώτου».

Πολλὰ ἐπιστολαὶ τῆς κ. Ρολάν πρὸς τὸν Βρισῶ καὶ τὸν Βαγκάλ τὸν ἐπιστήθιον φίλον των, μαρτυροῦσι τὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐνθουσιασμόν τῆς, ὡς καὶ τὸ ὕψος τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν τῆς. Περι τῶν αὐλορικῶν ἔλεγε: *Κολακεῖουσι τὰ πάθη τῶν δυσηρεστημένων, διαφθείρουσι τοὺς ἐλαφροὺς, κλορίζουσι τὰς πεποθήσεις τῶν ἀσθενῶν πνευμάτων. Ἀφαιρέσατε τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ἀπὸ τὴν κοινωνίαν, ἀριθμήσατε τὴν ἀμαθὴν τάξιν, ἢ ἐπιρρεάζουσιν, ὡς αὐτοὶ γνωρίζουσι, καὶ θέλετε ἴδει πόσον ὀλίγο ὕγιως φροοῦντες καὶ πεφωτισμένοι ὑπολείπονται, ἵνα ἀρτιστώσιν εἰς τὸν χειμαρὸν τῆς διαφθορᾶς καὶ ὑπηρετήσωσι τὴν ἀλήθειαν.* Γράφουσα ἄλλοτε πρὸς τινα πολιτικὸν φίλον τῆς λέγει: *«Δὲν τοι μᾶτις πλέον νὰ ὀμιλήσῃ, λέγετε. Ἐστῶ. Ἄς γεννησῶμεν βροτὰς ἀντὶ λόγων.* Περινοῦσα τὴν ἐπιστολὴν τῆς ταύτην λέγει: *«Υγίαινε ἄνευ περιφράσεως ἡ γυνὴ τοῦ Κάτωρος δὲν χάνει τὸν καιρὸν τῆς ἀραδιάζουσα φιλοφροήσεις πρὸς τὸν Βροῦτον».* Μεταβαίνει εἰς Πιρισίους, ὅτε καὶ τὰ φιλοπόλεμα αἰσθήματά τῆς ἐκδηλοῦνται ἐτι σαφέστερον. Δὲν μεταβαίνει εἰς ἐσπερίδας, ἀλλ' οὔτε εἰς θέατρα. Ἡ συνέλευσις εἶναι τὸ κέντρον, ὅπερ ἐλκύει αὐτὴν ὡς μαγνήτης. Γνωρίσασα ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως ἀποφαίνεται περι τῶν πλείστων τούτων ὡς περι προδοτῶν. Ὅτε ἐπρόκειτο νὰ διοργανώσῃ τὴν Ἐθνοφρουρὴν διήρσασεν τοὺς πολίτας εἰς πρόσωπα ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μὴ. Ἡ ἀγανάκησις τῆς διὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην δὲν ἔχει ὄρια. Γράφουσα ἐν πλήρει συνεδριάσει τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸν φίλον τῆς Βρισῶ λέγει: *«Ρίψε τὴν πέτρα σου εἰς τὸ πῦρ, γενναίε μου Βροῦτε, καὶ πήγαινε νὰ καλλιεργῆς μαρούλια».*

Ἐπὶ δύο ὀλόκληρα ἔτη ἡ κ. Ρολάν ὅτε μὲν εἰς Πιρισίους, ὅτε δ' εἰς Λυῶν, φαίνεται ζῶσα μόνον διὰ τὴν πολιτικὴν καὶ ἐργαζομένην διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ. Ἐπανελθούσα εἰς Παρισίους κατὰ τὸ 1792 ἡ κ. Ρολάν ἀναλαμβάνει, οὕτως εἶπεν, τὸ ὑπουργεῖον, διοριζομένου τοῦ συζύγου τῆς ὑπουργοῦ. Ὡς ἐκ τῆς νέας θέσεως τῆς ἡ κ. Ρολάν γνωρίζει ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἅπαντας τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς Γαλλίας, κρίνει δ' αὐτοὺς ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασί τῆς μετὰ σπανίας διορατικότητος καὶ κριτικῆς δυνάμεως.

Ἡ πολιτικὴ ἀλληλογραφία τῆς μετὰ τοῦ Βαγκάλ διακόπτεται, ἀπὸ τῆς φριώδους ἐποχῆς τῶν σφαγῶν τῆς 2ας 7)βρίου. Ἡ κ. Ρολάν καὶ οἱ φίλοι τῆς τάσσονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἄνευ ἐπιφυλάξεως εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀνθισταμένων. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀριθμεῖται ἢ ριζικὴ διαίρεσις τῶν διαφόρων δημοκρατικῶν κομμάτων. Ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ φρονεῖν ἀνεγράφη εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐθεωρήθη ὡς μέσον, πρὸ τοῦ ὅποιου ὁ φανατισμὸς δὲν ἤννοει νὰ ὀπισθοχωρήσῃ πᾶσα συνενόησις μεταξὺ τῶν διαφόρων δημοκρατικῶν μερίδων ἀπέβη ἀδύνατος. Ἐκεῖνο ὅπερ ἀπετέλει τὸ ὄριον τῆς ἀνθρωπίνης ἠθικῆς, τῆς ἐκπολιτισθείσης φύσεως κατεπατήθη, καὶ ἡ πρώτη ἀλληλογγία τῆς μεταξὺ ὁμοίων συνενόησεως καὶ συζητήσεως ἀπεσοδόθη.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς φριώδους ταύτης διαίρεσεως τυγ-

χάνουσι ήδη γνωστά. Τῆς ἀντιθέτου μερίδος ὑπερισχάσης, ὁ κ. Ρολάν ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ τὴν Γαλλίαν μετὰ τοῦ θυγατρίου του — καίτοι ὑπουργός—καὶ νὰ δραπετεύσῃ. Ἡ κ. Ρολάν γυνὴ υπερήφανος καὶ ἀτρόμητος δὲν κατεδέχθη νὰ φύγῃ. Κατηγορήθη ὡς διατελοῦσα εἰς μυστικὴν μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργείου ἀλληλογραφίαν καὶ προσελήθη νὰ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἡ ἀπολογία τῆς ἀφελῆς, ἀλλὰ σθεναρὰ προσέκαλεσε τὸν θυμασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν δικαστῶν τῆς. Καὶ τότε μὲν ἐκκρούθη πομπηφεὶ ἀθῶα τῆς ἀποδιδομένης αὐτῇ κατηγορίας. Μετ' ὀλίγας ὅμως ἡμέρας νέαι κατηγορίαι ἐξυφάνθησαν κατὰ τῆς ἀτυχοῦς γυναικός, δι' ἃ καὶ ἀνεξετάστως συλληφθεῖσα ἐστάλη εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Ἀγίας Πελαγίας.

Πάντες ἠνούνον τί ἐσῆυαινε κατὰ τὴν τρικυμωδὴ ἐκείνην ἐποχὴν ἢ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πελαγίᾳ ἐγκάθειρσις. Ἐν τούτοις δὲν ἔλασε τὸ θάρρος τῆς. Ἐξηκολούθησε γράφουσα ὑπὸ τὰ δεσφά. Αἱ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Γαλλίας μελέται τῆς καὶ μέρος τῶν Ἀπομνημονευμάτων τῆς ἐγρᾶφη εἰς τὰς φυλακὰς. Ἐντὸς 22 ἡμερῶν ἔγραψε τριακοσίας μεγάλας σελίδας, ἃς χαρακτηρίζει κριτικὴ ἐμβριθεῖα καὶ διαύγεια πνεύματος ἡσύχου καὶ ἀπηλλαγμένου φόβου καὶ δειλίας. Ἡ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο σύλληψις καὶ φυλάκισις τοῦ βουλευτοῦ Δυπερέ, δι' ἧς ἀπεκαλύφθη ἡ ἀλληλογραφία τῆς κ. Ρολάν, ἡ μαρτυροῦσα τὴν ὑπὲρ τῶν Γιρονδινῶν συμπάθειάν τῆς ἐγένετο παράτιτος τῆς εἰς θάνατον καταδίκης τῆς.

Πάραυτα ἐπρομηθεύθη ὄπιον, ὅπως σωθῆ ἀπὸ τοῦ ἀτιμωτικοῦ τῆς λαιμητόμου θανάτου. Ὁ φίλος τῆς ὅμως ὁ τὸ ὄπιον προμηθεύσας παρετήρησεν αὐτῇ, ὅτι ἴσως ἢ πράξις τῆς ἐχαρακτηριζέτο ὡς ἀνάνδρος καὶ ὅτι ἦτο προτιμότερον νὰ ἀφήσῃ τὴν εὐθύνην τοῦ θανάτου τῆς εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς.

Ὅπισθεῖσα ὅθεν διὰ στωϊκωτάτης ἐγκαρτερήσεως ἀνέμεινε μεθ' ὑπομονῆς τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τῆς. Ἐνεφανίσθη πρὸ τοῦ ἐπαναστατικοῦ δικαστηρίου λευχειμονοῦσα, καὶ μετὰ τὴν μακρὰν καὶ ἐβενώδη κόμην τῆς ἐρριμένην μέχρι τῆς ὀσφύος. Μεταβαίνουσα ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν λαιμητόμον διετήρησε ἅπασαν τὴν ψυχραιμίαν τῆς, ἀγωνιζομένη νὰ ἐμπνεύσῃ θάρρος εἰς δυστυχῆ τινα, καταδικασθέντα νὰ καρτομηθῆ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Τέλος ἀνερχομένη ἐπὶ τῆς λαιμητόμου καὶ βλέπουσα τὸ ἀγαλμα τῆς ἐλευθερίας ὑπερκείμενον αὐτῆς ἀνεφώνησε: Ὡ Ἐλευθερία! πόσα ἐγκλήματα διαπράττονται ἐν ὀνόματί σου!

Καὶ οὕτως ἐπαυσε ζῶσα ἀπὸ τῆς 9ης Νοεμβρίου 1793 ἡ γυνὴ ἐκείνη, ἧτις καὶ διὰ τῆς φιλολογικῆς καὶ πολιτικῆς αὐτῆς δεινότητος ἐδόξατε τὴν ἱστορίαν τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους.

Μὴ φαντασθῆ τις τῶν ἀναγνωστῶν ὅτι ἡ ἡρωϊκὴ καὶ φιλοπόλεμος αὐτῆ γυνή, ἢ ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐπιδοθεῖσα εἰς ὑψηλὰς φιλολογικὰς μελέτας καὶ σχεδὸν ἐπὶ δύο ἔτη διευθύνουσα τὰς τύχας τῆς Γαλλίας ὑπῆρξεν ἀνδρογυνή τις ὡς συνειθίζουσι νὰ λέγωσι. Πῶσως. Ὡς κόρη πτωχοῦ καὶ ἀσήμου γλύπτου ἀστοῦ ὑπῆρξε τρυφερωτάτη καὶ φιλόστοργος. Ὡς φίλη ἐν τῇ σχολῇ ἐγένετο τὸσον πολῦτιμος καὶ εὐλικρινής, ὥστε καὶ ἐν τῇ φυλακῇ πορροιάζεται προσφιλὴς τῶν σχολικῶν τῆς χρόνῳ φίλη, παρακαλοῦσα αὐτὴν νὰ ἀνταλλάξῃ μετ' ἐκείνης τὰ φορέματα καὶ δραπετεύσῃ! Πράγμα ὅπερ ἡ δικαία τῆς ψυχῆ ἀπεποιήθη.

Ὡς σύζυγος δὲ οἰκοδέσποινα καὶ μήτηρ ὑπῆρξε καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως γυνή. Τόσον εἶχε δεσμεύσει τὴν καρδίαν τοῦ ἀνδρός τῆς, καίτοι, ὡς ὠμολόγει, δὲν ἦτο ὁ ἀνθρώπος, ὃν εἶχεν ὄνειροπολήσει, ὥστε μόλις οὗτος ἔμαθε τὸν θάνατόν τῆς κῆρυκτόνησε, διασχίσας τὸ στῆθος τοῦ δι' ἐγγειριδίου.

Μεταξὺ τῶν φιλολογικῶν ἔργων τῆς, τὰ ὑψώσαντα αὐτὴν εἰς ἀνωτέραν σχεδὸν φιλολογικὴν μοῖραν καὶ αὐτῆς τῆς κ. Στάελ εἶναι: τὰ Ἀπομνημονεύματά τῆς, αἱ Τελευταῖαι Σκέψεις τῆς, Συλλογῆτις μικρῶν πορνηματιῶν, Μία ἐκδρομὴ εἰς Σούσην, τὸ Ταξιδιὸν τῆς εἰς Ἀγγλίαν, τὸ Ταξιδιὸν τῆς εἰς Ἐλβετίαν καὶ ἡ Ἀλληλογραφία τῆς.

Μαρία de Verneil

**ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΚΘΕΜΑΤΑ**

Οἱ μὴ ἐπισκερθέντες τὴν Παρισινὴν Ἐκθεσιν ἀδυνατοῦσι νὰ συλλάβωσιν ἄμυδρὰν κἀν ἰδέαν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς τελειότητος αὐτῆς. Αἱ περιγραφαὶ ὅσον ζῶνται, ὅσον πισταί, ὅσον τέλειαι κἀν ὧσιν ὑπολείπονται πάντοτε τῆς πραγματικότητος. Μέχρι σήμερον πολλὰ περὶ αὐτῆς ἐγράφησαν. Δύο μάλιστα συνάδελφοι ἢ «Ἀκρόπολις» καὶ ἡ «Ἐφημερίς» μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς τελειότητος ἐξέθηκον ἐν ἐκτάσει τὰ κατ' αὐτὴν.

Ἡμεῖς θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς περιληπτικωτάτην σκιαγράφειαν τῶν γυναικείων Ἐκθεμάτων. Τὸ ἔργον θὰ ἦτο πολὺ ἐπιπόνον, ἐὰν ἀπεπειρώμεθα νὰ ἐξετάσωμεν πᾶν ἔργον, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου συνετέλεσαν αἱ γυναικεῖαι χεῖρες ἢ ἡ γυναικεῖα καλαισθησία. Ὡς γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς βιομηχανικούς, καλλιτεχνικούς καὶ τεχνικούς κλάδους ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ, ἡ γυνὴ σπουδαιότατον λαμβάνει μέρος. Ἡ καλαισθησία δ' αὐτῆς, ἡ διαύγης ἀντιληψις, καὶ ἡ χάρις ἀποτυπῶνται ἐπὶ πάντων τῶν ἔργων, πρὸς παραγωγὴν τῶν ὁποίων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως συντελεῖ.

Ἴνα ὅμως εἰς δύο ἢ τρία ἄρθρα ἐπιτευχθῆ ἢ ἐν λόγῳ περιγραφῆ δέον νὰ περιορισθῶμεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ καθαρῶς γυναικεῖα ἔργα, ἀρχόμεθα ἀπὸ τὰ ἀπλούστερα καὶ τῆς ἀ. καὶ στοιχειώδους ἀνάγκης καὶ μεταβαίνουσαι βαθμηδὸν εἰς τὰ πλουσιώτερα καὶ πολυσυνθετώτερα.

Καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τὰ Σχολεῖα, ἃτινα δὲν ἐφρόντισαν, ὡς συμβαίνει παρ' ἡμῖν, νὰ ἐκθέσωσιν ἔργα καλλιτεχνικὰ μόνον καὶ τῆς πολυτελείας, ἀλλ' ἰδιαίτατα ἐργόχειρα ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν στοιχειώδη πρακτικὴν ἐργασίαν, εἰς τὴν δέον νὰ ἐξοικειούται ἡ κόρη ἀπὸ τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας. Ἐχομεν ὅθεν ἀ. τὰ δημοτικὰ Σχολεῖα καὶ τὰ Ἀσυλα. Νομίζω ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκθέσει τὰ Σχολεῖα τῆς τάξεως αὐτῆς ἔλαμπον διὰ τῆς ἀπουσίας τῶν.

Τὰ ἐκθέματα τῶν ἐν λόγῳ Σχολείων συνίσταντο ἐξ ἀπορροούων κουκλῶν, ἃτινα κατὰ δωδεκάδας παρατεταγμένα καὶ ποικιλοτρόπως συνερμολογημένα ἀπειλοῦν πλουσίαν ὄλην προικὴν τῶν ἀψύχων μικρῶν ἢ μεγάλων πλαγγόνων, αἵτινες ὡς ἀγρυπνοὶ φύλακες ἴσταντο ἐνδεδυμένοι τὸ ὠριότατον ἔνδυμα κελῶν οἰκοκυρῶν, ὅπερ μικρὰ τις μοθήτρια εἶχε κατασκευάσει. Παρὰ τὴν μεγάλην πλαγγόνα ἴστατο πάντοτε μι-

κρὸς παῖς ἢ θυγάτριον, καὶ ὑπῆρτε τῆ ὑπῆρτε. Πάντες οὗτοι περιβεβλημένοι τὸ ἀνάλογον τῇ θέσει καὶ τῇ ἡλικίᾳ ἐκάστου ἔνδυμα καὶ ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐσωροῦχων, ἅτινα ἐπιμελῶς καὶ καλλιαισθητικῶς παρατάσσονται ἐν ὠραίαις πρὸς τοῦτο θέλαις.

Ὁ ὀφθαλμὸς ἐτέρπετο ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς ποικιλοτάτης ταύτης ψευδῶν μικρῶν οἰκογενειῶν ἐκθέσεως, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δὲν ἔλειπον οὔτε τὰ μαγειρικὰ σκεύη, οὔτε τὰ τῆς αἰθούσης καὶ τοῦ ὑποδωματίου μικρὰ ἐπιπλα, οὔτε τὰ γεωργικὰ ἢ τεχνικὰ ἐργαλεῖα. Δι' αὐτὰ εἰργάσθησαν οἱ μικροὶ μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, οἱ προετοιμαζόμενοι διὰ τὰς τεχνικὰς σχολὰς.

Παρὰ τῇ ψευδεῖ οἰκογενεῖᾳ ἐκάστης μαθητρίας ἐξετίθετο πίναξ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἢ μικρὰ εἶχεν ἰχνογραφῆσαι ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν ἐσωροῦχων, φορεμάτων καὶ πέλων, πρὶν ἢ κατασκευάσῃ αὐτὰ. Δι' ἐκάστην δὲ κλάσιν ὑπῆρχε μέγα βιβλίον, ἐν ᾧ ἐκάστη μαθήτρια ἐκράτει διπλογραφικῶς τοὺς λησμοὺς τῶν δαπανῶν τῆς μικρᾶς τῆς ἰδανικῆς οἰκογενείας. Οὐδὲν εἶχε λησμονῆσαι ἐκ τῶν λησμῶν τούτων, κυρία μου. Οὔτε τὰς κλωστὰς καὶ τὰς βελόνας, οὔτε τὰ διὰ τὴν Ἐφημερίδα τῆς ἡμέρας καὶ διὰ τὰ ἀναγνωστικὰ βιβλία τοῦ ἔτους ἐξῆδα, οὔτε τὰς ἐκδρομὰς τῆς Κυριακῆς, οὔτε τοὺς ἰατροὺς, οὔτε τὰ φάρμακα, οὔτε τὴν πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἐπιγορήγησιν. Καὶ ἦσαν καθαρῶτα καὶ καλλιγεγραμμένα τὰ βιβλία ταῦτα μετὰ κικαῖας μερίδας καὶ ἀθροίσεις καὶ ἐξισώσεις.

Ὅχι μόνον δὲ οἱ Παρίσιοι ἐξέθετον τοιαύτην ὠραίαν ἐργασίαν τῶν μικρῶν μαθητριῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἀλλὰ ὅλη ἡ Γαλλία μέχρι τῶν τελευταίων δήμων καὶ κατακρήσεων τῆς. Ἡ Ἀλγερία, ἡ Τύνις καὶ αἱ ἀπόταται ἔτι Γαλλικαὶ ἀποικίαι ὡς μία ὁμοφρονοῦσα καὶ ἐν ὅληθει ἰσότητι ζῶσα οἰκογένεια παρέχει τὴν ὠραίαν ταύτην εἰκόνα τῆς στοιχειώδους πρακτικῆς τῶν τέκνων τῆς μορφώσεως. Ἐνοεῖται ἐντεῦθεν, πῶς ἀναπτύσσεται ὁ ζῆλος τῆς μικρᾶς Γαλλίδος ἀπὸ τῆς τρυφερωτάτης αὐτῆς ἡλικίας. Ἡ ἐν τῇ σχολῇ ἐργασία τῆς ἔχει πρακτικὸν τινα σκοπὸν. Γίνεται μήτηρ, ἀρχηγὸς οἰκογενείας,—κουκλῶν ἄληθως—ἀλλὰ μὴ ὑπάρχει ἀνωτέρα διὰ τὴν μικρὰν κόρην παντός λαοῦ τέρψις καὶ ἐνασχόλησις τῆς υἰοθετήσεως ταύτης τῶν μικρῶν ἐκείνων ἀθουματιῶν ἀνθρωπίσκων, οὓς μεταχειρίζεται ὡς ἡ μήτηρ τῆς αὐτὴν τὴν ἰδίαν! Ἐννοεῖτε τὸν ἐνθουσιασμόν τῆς ὅτε ἡ διδάσκαλος τῇ δίδει μίαν κουκλαν γυμνὴν καὶ τῇ λέγει: Ἄκουσε μικρὰ μου. Ἡ καθμένη αὐτῇ ἡ κουκλα δὲν ἔχει μαστὰν ὡς σὺ. Θέλεις γὰρ τὴν υἰοθετήσῃς. Νὰ φροντίζῃς γὰρ τὴν ἐνδύσῃ, γὰρ τὴν περιποιῆσαι: Μετὰ τὴν υἰοθέτησιν ἡ κόρη εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ σφειδιάσῃ μόνη ἐπὶ χάρτου κατὰ τὴν φαντασίαν τῆς τὰ ἐνδύματα τῆς κουκλας τῆς. Ἐδῶ ἀρχεται ἐλευθέρως ἀναπτυσσομένη ἡ καλαισθησία τῆς κόρης. Σχεδιάζει ἐν ὑποκείμενον στραβόν. Ἐξακολουθεῖ τὸ σφειδιόν τῆς, μέγρις οὐ τὸ ὑποκείμενον εἶναι κανονικόν. Τότε λαμβάνει ψαλλίδα καὶ χάρτην κόπτει ἰσνάριον ὑποκαμίσου, μέγρις οὐ ἐπιτύχη. Ἐπ' αὐτοῦ κόπτει τὸ ὑποκάμισον, τὸ ὁποῖον ράπτει ὀδηγομένη ὑπὸ μεγαλειτέρας μαθητρίας.

Παρ' ἡμῖν ἡ μαθήτρια τοῦ δημοτικοῦ σχολείου λαμβάνει ἐν τεμάχιον λευκοῦ χασέ, καὶ ἐκεῖ πρέπει νὰ ράπτῃ ἐπὶ ἐλόκληρον ἔτος στρίφωμα, πευχὰς, γὰζι καὶ κουμβότρυπες. Πᾶς τις ἐννοεῖ μετὰ πόσης ἀηδίας ἢ μαθήτρια ὑποβάλλεται εἰς τὴν

ἀσκοπον, ἀηδῆ, ἀκαλαίσθητον καὶ ἀχαριν ἐνασχόλησιν ταύτην. Πῶς μισεῖ τὸ ράψιμον, εἰς τὸ ὁποῖον σπανιώτατα ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιδίδει. Τὸ κουρέλι—εἶναι ἡ λέξις τοῦ Σχολείου—ἀλλάζει βεβαίως χρομα ἕως τὸ τέλος τοῦ ἔτους, εἶναι μαῦρον, σιχαμένον, ἐλεεινόν. Ἡ ἔμφυτος τάσις τῆς μαθητρίας πρὸς τὸ ράψιμον μετεβλήθη ἐπίσης ὡς τὸ κουρέλι κατὰ τὸ σχολικὸν τοῦτο ἔτος εἰς ἀηδίαν, ἀποστραφὴν καὶ ἀπογοήτευσιν. Ἡ φυσικὴ καλλιαισθησία τῆς ἀπενεκράθη. Ἡ ἔμφυτος εἰς τὴν ψυχὴν τῆς στοργὴ πρὸς τὰ ἀσθενῆ ὄντα ἔμεινεν ἀκαλλιέργητος.

Ἴδου πῶς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον παρ' ἡμῖν καταστρέφει σχεδὸν ὅλα τὰ καλὰ τῆς παιδείκης ἐνστικτα, ἐνῶ παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς ἀναπτύσσει καὶ τελειοποιεῖ ταῦτα ἐπ' ἀγαθῷ καὶ τῆς κόρης καὶ τοῦ ἔθνους, εἰς ὃ ἀνήκει.

Ἡ ΓΥΝΗ ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ XIX ΑΙΩΝΑ

[Συνέχεια]

Α γ γ λ ε α.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐν ἰδίαις σχολαῖς ἐκπαίδευσις τῶν δύο φύλων ἐγέννησε προσκόμματα κατὰ τὰς γενικὰς ἀπολυτικῶν ἐξετάσεις, ἀπεφασίσθη ὅπως φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι ἐνωθῶσι καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἀκολουθήσωσι τοῦλάχιστον τὰ ἐπιβοηθητικὰ μαθήματα ὡς τὸ τοῦ κ. Νικόλσον γνωστοῦ φυσιολόγου. Ἄλλ' αἱ φοιτήτριαι μὴ ἄρχόμεναι εἰς τὰς θεωρητικὰς μόνον σπουδὰς ἤτησαντο νὰ εἰσαχθῶσι καὶ εἰς τὰ νοσοκομεῖα πρὸς πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν γνώσεών των.

Οἱ φοιτηταὶ, οἵτινες μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης συμπεριφέροντο εὐγενῶς πρὸς τὰς συναδέλφους των ἤρχισαν νὰ διαμαρτύρωνται, προβάντες ἐπὶ τέλους εἰς αἴτησιν, ὅπως τὸ πρόνομιον τῆς ἐν νοσοκομείοις κατατάξεως μείνῃ ἀποκλειστικὸν διὰ τοὺς ἀνδρας.

Καὶ τὸ ἐπέτυχον. Βλέποντες δὲ ὅτι καὶ μετὰ τοῦτο αἱ γυναῖκες ἐξηκολούθουν διακρινόμεναι καὶ ὑπέρτεραι αὐτῶν κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀναδεικνύμεναι πρόεβησαν εἰς στάσιν κατὰ τῶν γυναικῶν, ἐν ἡμέρᾳ δὲ ἐξετάσεων κατώρθωσαν νὰ παρακολούσωσι τὰς κυρίας, νὰ ὑποστῶσι τὴν κεκανονισμένην ἐξέτασιν.

Ἡ διαγωγή αὐτῆ τῶν Ἀγγλῶν φοιτητῶν κατεκρίθη καὶ παρὰ τοῦ κοινοῦ καὶ παρὰ τοῦ τύπου. Δυστυχῶς οὗτοι εἶχον συνεργούς καὶ καθηγητὰς ἀκόμη τῶν Πανεπιστημίων, ὧν εἰς, λέγεται, ὅτι ἀνωμολόγει ὅτι εἶχεν ἐξ υἱοῦ, ὧν τὸ μέλλον ἐβλεπε σκοτεινόν, ἀφ' ἧς στιγμῆς αἱ γυναῖκες κατετάσσοντο ἐλευθέρως εἰς τὰ Πανεπιστήμια.

Μεθ' ὅλα ταῦτα αἱ ἐνέργειαι τῶν φοιτητριῶν ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Ὅχι μόνον ἐξηκολούθησαν νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ Πανεπιστήμια, ἀλλὰ κατώρθωσαν νὰ εἰσαχθῶσι καὶ εἰς τὰ χειρουργεῖα καὶ νοσοκομεῖα τῇ θερμότητι ὑποστηρίξει τῶν διασῆμων ἰατρῶν κ. κ. Δάρβιν, Γάλτον, Μίρσιον κ. ἄλ. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε μεγάλως καὶ δίκη τις τῆς κ. Jex Blake κατὰ κηκοῦθους τινος φαρμακοποιοῦ, ὅστις ἀπεποιήθη νὰ ἐκτελεσῇ συνταγὴν ἐκδοθεῖσαν παρ' αὐτῆς. Ἡ κ. Jex Blake ἐνήγαγε τὸν φαρμακοποιόν. Ἀντὶ ὅμως νὰ κερδίσῃ τὴν δίκην τῆς ἔλασεν αὐτὴν. Τὰ ἐξῆδα τῆς δίκης ἀνῆλθον εἰς 20,000 φράγκων.

Τοῦτο προῦκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ κοινοῦ. Δι' ἐράνου ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὸ ποσὸν τῶν 20,000 φρ. εἰσπρά-

χθη και η πλειονοψηφία των Καθηγητών, κατανοήσασα ότι το δικαστήριο εκ συμφώνου μετά των φοιτητών άδικως εξέδοτο την εν λόγω απόφαση, έλαβεν υπό την προστασίαν του τας φοιτητριάς.

Μετ' όλιγον όμως χρόνον τα πράγματα ήλλαξαν φάσιν. Τα Πανεπιστήμια έδέχοντο μόν αυτάς, άλλ' άπεποιούντο να τας υποβάλλωσιν εις εξέτασεις. Αί γυναίκες τότε βαρυνθεύσαι πλέον τον πόλεμον, ήρξαντο εργαζόμεναι προς ίδρυσιν Γυναικείας Ιατρικής σχολής.

Ίατρικόν συμβούλιον συνστάμενον υπό 24 διασήμεων Ιατρών και Καθηγητών των Άγγλικών Πανεπιστημίων ανέλαβον την διδασκαλίαν των διαφόρων μαθημάτων εν τω πρώτῳ γυναικείῳ Πανεπιστημίῳ. Το υπό τον τίτλον «London School of medecine for women» έτέλεσε τα έγκαίνιά του τον Οκτώβριον του 1874. Αί έγγραφεύσαι εν αυτῷ κατά το ά. έτος φοιτήτριάι ανήρχοντο εις 23. Αί εις το Πανεπιστήμιον τουτο γενομένηι δεκται άφειλον να φέρωσιν άπολυτήριον Γυμνασίου, υποβαλλόμεναι επί πλέον εις εξέτασεις της Άγγλικής γλώσσης, της ιστορίας, της γεωγραφίας, των Λατινικῶν, της αριθμητικής, της αλγέβρας, των δύο ά. βιβλίων του Ευκλείδου, της στοιχειώδους μηχανικής, της λογικής, της βοτανικής και στοιχειώδους χημείας, και εις μίαν των εξής ξένων γλωσσῶν: Έλληνικήν, Γαλλικήν, Γερμανικήν, Ίταλικήν.

Κατά το 1874 αί θύραι των Πανεπιστημίων Έδιμβούργου και Δουβλίνου ανεώχθησαν επίσης. Κατά το 1877 έπετραπή εις τας γυναίκας ή εν τῇ βασιλικῇ κλινικῇ φοιτήσις, εν η̄ οι άνδρες δέν γίνονται δεκτοί: Κατά το 1882 το Βασιλικόν Πανεπιστήμιον της Ίρλανδίας έθέσπισεν άρθρον εν τῷ κανονισμῷ του, καθ' ο̄ «αι γυναίκες έγένοντο δεκται εις πάντα συναγωνισμῶν, βραβείων η̄ υποτροφίαν του Πανεπιστημίου τουτου».

Τά γυναικεία Πανεπιστήμια της Άγγλίας συνετηρήθησαν υπό γενναιοτάτων επιχορηγήσεων, προσνεχθεισῶν υπό πλουσίων γυναικῶν. Κυρία τις εξ Ουαλλίας προσήνεγκεν εις το Πανεπιστήμιον τουτο τα 3)4 της περιουσίας της, περίπου 175,000 φρ.

Το πρώτον έτος ενεγράφησαν εις το Πανεπιστήμιον του Λονδίνου 23 φοιτήτριάι. Το β'. έτος προσετέθησαν έτι δύο, και το γ'. 9. Κατά το 1881 ή μίς Πριδῶ έλαβε το χρυσῶν μετάλλιον εις το μάθημα της ανατομίας και ή δεσποινίς Σγιαρλις εις το μάθημα της παθολογίας. Εξ δε άλλαι έλαβον άργυρά μετάλλια. Σήμερον αί εξασκουσαι εν Λονδίῳ τήν Ιατρικὴν γυναίκες ανήρχονται εις 70, ὦν τρεῖς χειρουργοί, αί λοιπαί δε έπεδόθησαν εις τας παθήσεις των γυναικῶν και των παιδῶν. Εις Έδιμβούργον, Δουβλίον και εις πολλὰς άλλας πόλεις της Άγγλίας πολλὰι γυναίκες μετέρχονται ευδοκίμωτατα το Ιατρικόν επάγγελμα. Έν Λονδίῳ ή κ. Μαρσάλ είναι Ιατρός των Τυφλοφροσίων και Τηλεγράφων. Μεταξὺ των Ιατρῶν τουτων 15 είναι έγγαμοί.

Τέσσαρα νοσοκομεία εν Λονδίῳ διευθύνονται υπό γυναικῶν: 1ον Το Νέον Νοσοκομείον τῶν Γυναικῶν: Ιατροί τακτικοί αυτου: αί δόκτορες Έλισάβετ Βλάκβελ, Γαρέτ Άνδερσον, Λουίζα Άτκινς, Μαρία Μαρσάλ, δε Χερτωά. Εισηγήτριάι της κλινικῆς αί δόκτορες δεσποινίδες Χιτσόν, και Γώδαμ, 2ον Νοσοκομείον τῶν Γυναικῶν και Παιδῶν: Ια-

τροί: Έλιζα Δούμπαρ, Μαρία Μαρσάλ, Μαρία Βουσπρόν, και Έδιθ Σούβ. 3ον Κλινικὴ Κλαπάρ δια τας μαιέας. Ιατροί: Άννα Κάλλ και Ίωάννα Χάσκελ. 4ον Φιλανθρωπικόν Νοσοκομείον Κλαπάρ. Ιατροί: Άννα Κάλλ και Ίωάννα Δάξ.

Καρολίνα Σχιούλτς Ιατρός.

ΤΟ ΑΜΑΛΙΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Μετὰ χαρῆς μανθάνομεν ότι άπερασίθη επί τελους υπό του συμβουλίου του Άμαλιείου Ορφανοτροφείου ή εις γυναικείας τέχνας των ορφανῶν επίδοσις. Έπί τουτῷ μετεκλήθη εξ Ίταλίας τεχνίτης ψαθοποιός, μέλλουσα να διδάξῃ εις τας κόρας ταύτας τήν ψαθοπλεκτικήν, ὡς και τήν κατασκευὴν πῶν ανδρικῶν και γυναικείων. Έπί τουτοις το συμβούλιον έφρόντισε να φέρῃ εξ Ίταλίας σπόρον στάχους ψιάθης, ὅστις καλλιεργούμενος ενταῦθα θά παρέξῃ εις τήν πενιχράν βιομηχανίαν μας νέον κλάδον, μέλλοντα υπό πολλὰς επόψεις να ευεργετήσῃ τον πόπον.

Έλπίζομεν ότι τήν ψαθοπλεκτικήν θέλει επακολουθήσει ή ανθοποιία, εκείνην δε άλλαι γυναικείαι τέχναι, δι' ὧν θέλει εξασφαλίζεσθαι το μέλλον των άτυχῶν ορφανῶν. Χαίρομεν διότι ή «Έφημερίς των Κυριῶν» πρώτη έδωκε τήν ὄθησιν προς τήν τεχνικήν των μαθητριῶν μόρφωσιν δια των περι Όρφανοτροφείου συνεχῶν άρθρων της.

ΕΛΛΗΝΙΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΑ ΚΑΡΝΩ

Ευχάριστον αληθῶς τυγχάνει ότι μεταξὺ τῶσων εν Παρισίοις φοιτητριῶν, εις τήν Έλληνίδα φοιτήτριάι της φιλολογίας δεσποινίδι Κηλλισπέρη έλαχεν ο̄ ζηλωτὸς κληρος να προσφέρῃ το εκ μέρους των ξένων φοιτητῶν και φοιτητριῶν κάμιστρον ανθέων προς τήν σύζυγον του προέδρου της Γαλλικῆς Δημοκρατίας κυρίαν Καρνώ κατά τας επί τοις έγκαίνιοις της Νέας Σορδῶνης τελεθειςιας εορτάς. Η κ. Καρνώ πύχρισθησεν τήν Έλληνίδα φοιτήτριάι, προσωνήσασαν αυτήν δια των εξῆς:

Κυρία!

Λογίζονται ευτυχεις αί αντιπροσωπεύσαι των ξένων Πανεπιστημίων, ότι έδόθη αυταίς ευκαιρία τῶσῳ έπίσημος να διατρανώσῃσι τῇ Γαλλίᾳ τήν μεγάλην συμπάθειαν και εύγνωμοσύνην, συμμετχουσαι των επί τοις έγκαίνιοις της Νέας Σορδῶνης χορηγουμένων υπό της Κυβερνήσεως εορτῶν.

Αμβάνω λοιπόν τήν τιμήν να αντιπροσωπεύσω παρ' ὑμῖν τας αντιπροσωπεύσαι ταύτας και προσερω ὑμῖν εν ὀνόματι αυτῶν των κάλαθον τουτον των ανθέων, ὧν στέφουσι τα ὄφρα η̄μῶν Έλληνικὰ χρώματα, μετὰ των εὐκρινεστέρων ευχῶν, ὡς ποιούμεθα ὑπέρ της ευτυχίας και δόξης της Γαλλικῆς Δημοκρατίας υπό τήν προεδρείαν του κ. Καρῶ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Άπεργία. Περιέργον φαινόμενον κατά τας εσχάτας εν Βιέννῃ επισυμβάσας γενικῆς άπεργίας. Έν τῇ επαργίᾳ τῷ Κεφάλῳ το μόνον εργοστάσιον, ὅπερ οὔτε επί στιγμήν έπαυσε τας εργασίας του ὡς εκ της άπεργίας των εργατῶν είναι το υπό της κ. Δουδοβίκας Ζαγγ, γέρας του Αιγῶστου Ζαγγ, του αληθοῦς ιδρυτου της Βιενναίας δημοσιογραφίας.

Η κ. Ζάγγ, ήτις πρό της χηρείας της ήτο μία των κομφοπρεπεστέρων δεσποινῶν της Βιέννης, διευθύνει ήδη αυτοπροσώπως τας μεγάλας βιομηχανικὰς επιχειρήσεις, ὡς ο̄ σύζυγος της ειχεν αναλαβει κατά τα τελευταία τῷ βίου του έτη. Είναι γυνή ευφυῆς και δραστηριωτάτη. Κατά τας πρώτας ημέρας της άπεργίας συνεκάλεσε

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Καλλιόπη. Ποιήσεις. Έξεδόθησαν φιλοκαλέστατα και επί καλοῦ χάρτου τετυπωμέναί αί υπό τον τίτλον «Καλλιόπη» ποιήσεις του κ. Ίωάννου Γίαια. Έν προλόγῳ συντόμῳ, αλλά σαφει ὁ ποιητής επικαλεῖται τας εὐμενεῖς των άναγνωστῶν του κρίσεις. Ας τον άναγνώσῃσι λοιπόν και κυρίαί, ένα τον κρίνωσιν ευμενῶς. Επί του μόνου Συνακτικῶν. Έξεδόθη υπό του κ. Γεωργίου Δ. Ζακίδου Ύψιμον Συντακτικόν της Έλληνικῆς Γλώσσης πρός χρήσιν των Έλληνικῶν Σχολείων και Παρθενογαγείων, τιμῶμενον δραχμῆς.

Δόγος υπό του κ. Χ. Διοσκουριδου. Ἰπό του γνωστῶ διευθυντου του ένταῦθα ίδιουσυντηρήτου Λυκείου κ. Χ. Διοσκουριδου έξεδόθη και' αυτὰς ὁ κατά τας ένικασούσας εξετασεις άπαγγελθείς λόγος αυτου. Έν αυτῷ ο̄ κ. Χ. Διοσκουρίδης προσπαθεῖ να αποδείξῃ ότι πρός βελτίωσιν της κακῶς λειτουργούσης Μέσης Έκπαίδεύσεως, δεόν να περιορισθῇ αυτη μόνον εις ὄρισμένον αριθμόν ιδιωτικῶν εκπαιδευτηρίων, ἄτινα επί διδάκτρου, ήθελον αναλαμβάνει άποτελεσματικότερον τήν διαμόρφωσιν της Έλληνικῆς Νοολογίας. Ημεῖς νομίζομεν ότι το υπό του κ. Χ. Διοσκουριδου προτεινόμενον μέτρον τότε μόνον δύναται να έσκαμοσθῇ—και πάλιν με μεταβολὰς και τροποποιήσεις—δταν ίδρουῇ ανάλογος αριθμὸς τεχνικῶν, βιομηχανικῶν και επαγγελματικῶν σχολῶν, εν αἰς ὁ άδυνατοῦντες να ακολουθήσωσιν ανωτέραν εκπαίδευσιν, φοιτῶσι πρός τελειοποίησιν αυτῶν εν τινι βιομηχανικῇ η̄ επαγγελματικῇ κλάδῳ.

Πρακτικὴ Ηλεκτρικὴ Τηλεγραφία. Το βιβλιοπωλεῖον της Έστίας ανέλαβε τήν έκδοσιν του υπό τον άνω τίτλον έργου των κ.κ. L Michaut και M. Gillet, μεταερσθέντος εκ του Γαλλικῶν υπό του κ. Α. Γ. Κουντουρη. Το έργον τουτο είναι προωρισμένον να ευεργετήσῃ τον τηλεγραφικόν κλάδον, ιδιαίτα δε τους πρακτικῶς άγολογούμενους εις τήν τηλεγραφικήν. Τιμὴ του ὄλου έργου, κοσμουμείου και υπό 86 εικόνων και σχημάτων είναι δια μὲν τήν ἡλλάδα δρ. 5, δια δε το εξωτερικόν φρ. χρ. 5.

Έλληνικῶν κρυπτογραφικῶν λεξικῶν. Έκ των καταστημάτων Άνέστη Κωνσταντινίδη έξεδόθη το υπό του άκαμάτου των ελληνικῶν γραμμάτων σεβαστου έργου κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ συγγρασῆν Κρυπτογραφικῶν Λεξικῶν. Το λεξικόν τουτο είναι χρησιμώτατον δια πάντας τοῦς επιθυμοῦντας να συνονοῦνται τηλεγραφικῶς η̄ και τυποδραμικῶς μετ' άλλων, χωρὶς τρίτος να δύναται να έννοησῇ το περιεγόμενον της επιστολῆς η̄ του τηλεγραφήματος. Ἰπό του αυτου κ. Άνέστη Κωνσταντινίδου έξεδόθη διπλῆ μετάφρασις των Ὡθῶν τοσῶ Όρατίου: Έλευθερία και κατά λέξιν. Φιλοκαλέστατα και επί ὄφραίου χάρτου εκτυπωθέν το Α' και Β'. βιβλίον τιμᾶται δρ. 4.

ΕΝΕΔΡΑ

Αί δύο αδελφαί συναντηθεισαι εις το κατώφλιον της θύρας της οικίας, εν η̄ κατοικει ή Λουκιανή μετὰ της θετῆς μητρός της έλαβον ὀμοῦ τήν προς τον σιδηροδρομικόν σταθμόν ἄγουσαν.

Μετὰ μίαν ἀκριβῶς ὥραν κατήλθον πρό του σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ του αγίου Λαζάρου, ὅπθην επίβασαι ἀμάξης ὠδηγήθησαν προς τήν οικίαν του δικηγόρου του άτυχοῦς Δοριάτ.

Καίτοι λίαν ένωρίς, οὐχ' ήττον έγένοντο παράιτα δεκται παρά του αξιολόγου δικηγόρου κ. Λανδῆ, ὅστις άναγνωρίσας τήν Λουκιανήν, ὑπέθεσεν ότι ὁ άτυχῆς Δοριάτ ειχε καρτομνηθῆ ήδη.

Πῶς! τί συμβαίνει; πῶς εύρίσκεσθε εις τριαυτότην ὥραν εις Παρισίους; μήπως έτελειώσεν . . .

Όχι! ευτυχῶς! Ὅα ήτο φρικῶδες, εάν εφθάνομεν άργά, φέροσαι τήν σωτηρίαν.

Πῶς, τήν σωτηρίαν! Άλλά τουτο είναι άδύνατον, πτωχαί μου κόρα! Δυστυχῶς δέν κατώρθωσα να μεταδώσω τήν πεποιθησίν μου εις τους ένόρκους, καιτοι ήλπίζον ιδίᾳ επί τον Μονμάγερ, ὅστις διετέλει υπό φρικτὴν συγκίνησιν. Αί

χεῖρες του έτρεμον, ιδρώς περιέρρεε διαρκῶς το μέτωπόν του και ὄμως και αυτός έδωκε μελαιναν ψήρον. . . .

Θέλετε να σας εἶπω, απήντησεν ή Λουκιανή με ὄφθαλμοῦς πῦρ εκπέμποντας, διατί ὁ άνθρωπος αυτός, περί του ὀνόχου έμιλεῖτε, διότι ὁ Μονμάγερ αυτός, ὁ πρόεδρος των ένόρκων ήτο τῶσῳ τεταραγμένος κατά τήν ήμέραν της δικῆς; διότι αυτός! ναί! αυτός! είναι ὁ αληθῆς ένοχος!

Και αποδείξεις της ένοχῆς του έχετε; ήρώτησεν ὁ δικηγόρος εκπληκτος.

Άλλ' αυτό το θῦμα, ὁ κ. δε Βουρεῦ μάς παρέχει τήν ἀπόδειξιν ταύτην. Και συγκεκινημένη, νευρική, με λέξεις διακειομένης ή Λουκιανή διηγῆθη τα κατά τήν επιγραφὴν του τοίχου.

Και εἰσθε βέβαιαι ότι εἶδτε και άνεγνώσατε τας λέξεις ταύτας. ήρώτησεν ὁ δικηγόρος εκπληκτος.

Βεβαίωτατα. Το ὀρρίζομεθα! εἶπον αί δύο αδελφαί.

Και τοι ή ανακάλυψις αυτη έγένετο πολύ άργά, και τοι φοβούμαι μη, μέχρις ὅτου τελεσθῶσιν αί ήπαιτούμεναι διατυπώσεις προς παρακώλυσιν της θανατικῆς ποινῆς, ὁ ὀήμιος μάς προλάβῃ, οὐχ' ήττον θά άποπειραθῶ να πράξω πᾶν το ανθρωπίνως δυνατόν. Και χωρὶς να χάσῃ καιρόν ὁ δικηγόρος έλαβε τήν ράβδον και τον πῆλον του και άποτεινόμενος προς τας νεανιδας: Έλθετε μαζί μου, εἶπεν. Ὅα επισκεπθῶμεν ἀπό κοινοῦ τον εισαγγελέα. Εάν δέν έδωκεν εισέτι τήν διαταγήν της θανατικῆς εκτελέσεως, ἴσως κατορθώσωμέν τι.

Δυστυχῶς ὁ Εισαγγελεὺς έδέχθη τήν ἀποκάλυψιν των δύο νεανίδων μετὰ πολλῆς δυσπιστίας. Ω! προσέθηκεν, αί

“Ελεγχος. Υπό του δικηγόρου κ. Α. Σ. Ἀθανασίου συντάχεται τῆς ἐν Πόρτῳ ἐκδομένης ἡμερησίας “Ελεγχος” ἐξεδῶθη διατριβὴ ὑπὸ τὸν τίτλον “τὶ δεῖ γενέσθαι”. Ἐν τῇ διατριβῇ ταύτῃ ὁ ἐν λόγῳ Κύριος υποδεικνύει νέον τι σύστημα πολιτείας, δι’ ἧς φρονεῖ, ὅτι ἡ Ἑλλάς, θέλει εὐπορήσει καὶ εὐδοκιμήσει μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν.

Τηνιακά. Ἰπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἐπαμ. Γεωργαλοπούλου ἱατροῦ συνεγράφη ὡραιότατον περὶ τῆς νήσου Γήνου σύγγραμμα. Ἐν τούτῳ ἐξετάζονται καὶ μελετῶνται τὰ κατὰ τὴν νήσον ἱστορικῶς καὶ γεωγραφικῶς μέχρι σήμερον. Τὸ ἔργον τοῦτο μεγίστης σπουδαιότητος διὰ πάντα περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ἀσχολούμενον, ἰδιαιτάτα δὲ δι’ αὐτὸς τοὺς Τηνίους, ἐξεδῶθη διαπάναις τοῦ κ. Ἰωάννου Γκιών μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας καὶ πωλεῖται ἀντὶ μόνον 3 δραχ.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Μ. Α. Δ. Τήνων. Εὐγνωμονοῦμεν ἀπὸ ψυχῆς διὰ θερμὴν καὶ συγχαρητήριον ἐπιστολήν ὡς καὶ διὰ τὸ ὡραῖον ἔργον, ὅπερ στέλλετε. Γράφομεν. — Καν Ι. Χ. Δ. Μιτυλήνην. Ἐπιστολὴ ἠλήφθη. Εἰκόνες ἀποστέλλονται. Ἐπισπεύσατε εἰσπράξεις. — Καν Β. Κ. Ἀθήνας. Αἱ ἰδέαι καλαί, ἀλλ’ οἱ στίχοι ἑλλιπεῖς καὶ ἀνεπιτυχεῖς. Προτιμήσατε νὰ ἀσχολήσθε εἰς πρακτικώτερα. — Καν Δ. Ξ. Ἰωάννινα. Χρήματα ἠλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμώτατα διὰ προθυμίαν. Νέα συδρομήτρια ἐνεγράφη. Φύλλα ἀποστέλλονται. Ἡ κ. Μ. Ι. Χ. μὰς εἶναι ἄγνωστος. — Καν Μ. Κ. Ἀδελῶνα. Ἀπείρους εὐχαριστίας διὰ θερμωτάτην ἐπιστολήν καὶ κολακευτικώτατας κρίσεις. Γράφομεν. — Καν Ι. Α. Π. Ἀμισόν. Συναλλαγματορικὴ καὶ τοκομερίδιον ἠλήφθη. Ἀριθμοὶ ἀποστέλλονται. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἐπιστολαί μας διεστιαυρώθησαν. — Καν Ε. Μ. Πάτρας. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιγράψω ὅτι εἶδον εἰς ἐν τῇ δύο φύλλα. Ἐχετε ὑπομονήν. — Καν Ε. Μ. Ἀθήνας. Πλανᾶσθε νομίζουσα ὅτι μόνον αἱ Γερμανίδες εἶναι ἐργατικά. Δὲν πρέπει νὰ κρίνητε τὰς Γαλλίδας ἀπὸ τὰς ὀλίγας, ἑλατῆς ἀνικάνους καὶ ὀκνηράς, αἵτινες μὴ δυνάμεναι νὰ ζήσωσιν εἰς τὸν τόπον τῶν καταρτίζουσιν ἐνταῦθα. Ἰόσον εἶναι ἀλλοθὲς ὅτι αἱ γυναῖκες ἐν Γαλλίᾳ ἐργάζονται πολὺ, ὥστε ὑπάρχει καὶ παροιμία σχετικῆ. *Suit travail le plus en France? Les femmes et les chevaux.* “Ἦτοι τίς ἐργάζεται πλεόντερον ἐν Γαλλίᾳ; αἱ γυναῖκες καὶ οἱ ἵπποι. — Καν Α. Μ. Πειραιᾶ. Συνδρομήτρια νέα ἐνεγράφησαν. Χρήματα ἠλήφθησαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν δι’ εὐγενῆ ὑποστήριξιν καὶ ἐνθουσιώσεις ὑπὲρ ἡμῶν κρίσεις. — Καν Εἰ. Δ. Κέρκυραν. Ἰόσον ὑψηλός, ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς κρυφῆς αὐτοῦ ἰμοιάζουσιν μίας. — Καν Ε. Κ. Πύργον, Μ. Μ. Κόθηρα, Α. Μ. Σύρον, Ε. Κ. Τρίπολ.

λεῖν, Αἰ. Δ. Ληξούριον, Θ. Θ. Κέα. Θερμώταται ἐπιστολαὶ ἠλήφθησαν. Εὐγνωμονοῦμεν. — Καν Κ. Δ. Μασσαλία. Βλέπετε ὅτι δὲν ἠληφθῆσα τὸ δίκαιον καὶ ὀρθὸν παράπονόν σας περὶ τῆς ψυχρότητος κτλ. — Καν Α. Θ. Καλαμάς. Ὅχι, Κύριε μου δὲν εἶμαι πλουσία, ἀλλ’ ἀνεξάρτητος. Ὁ ἀσφαλέστερος ἄλλως τε πλουσιότες εἶναι ἢ πρὸς τὴν ἐργασίαν ἔξισ, καὶ τοῦ πλοῦτου τούτου εἶμαι πληρέστατα κάτοχος. — Καν Δ. Κ. Μιάνον. Ἰὸ προσεχὲς ἔτος. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ θερμὰς καὶ εὐγενεῖς κρίσεις ὡς καὶ διὰ ὀραστηρίον ἐνέργειαν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κηλίδες τῶν πατωμάτων. Ἐὰν εἶναι ἐκ παχέας οὐσίας ὡς ἔλαιον, βούτυρον καὶ τὰ παρόμοια, βράζετε ἀρκετὴν ποσάσαν ἐντὸς ὀλίγου ὕδατος, τρίβετε διὰ σκληρῆς ψήκτρας καὶ τὸ πάτωμα καθαρίζεται. Ἐὰν εἶναι μελάνη τότε τρίβετε μὲ νεφθαν (νέφτη) καὶ ἡ κοιλί: ἐξαλοιφεται ἐντελῶς.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Σταφυλὴ γλυκὴν. Μία ὀκτ’ σταφύλια ραζακίᾳ χωρὶς κόκκους καὶ μίαν ὀκτ’ ζάχαριν. Ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσεως ποτηρίου ὕδατος καὶ ἐν τεμάχιον βανίλιας. Θέτετε ὅλα ὁμοῦ ἐντὸς λέδοθιου καὶ ἀφήνετε νὰ βράσωσι μὲ μετριώτατον πῦρ, μέχρις οὗ δέση, ὅτε καὶ τὸ σερβίρεται.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἡμερησίων φύλλων ἰδρῶθη τὸ 1875 καὶ ἐκδίδεται εἰς μέγα σχῆμα
Διευθυντής: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ
Γραφεῖα: ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 1

Τιμὴ συνδρομῆς προπληρωτέα. — Ἀθηνῶν δι’ ἔτος δρ. 30.
Ἐπαρχιῶν δι’ ἔτος δρ. 35. Ἐξωτερικοῦ δι’ ἔτος φρ. χρ. 45.
Τῇ προσθήκῃ δρ. 5 διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ φρ. χρ. 5 διὰ τὸ ἐξωτερικὸν συναποστέλλεται ὁ «Ρωμηὸς» τοῦ Σουρῆ.
Ἡ Ἐφημερίς περιέχει: ἰδιαιτέρας τηλεγραφικὰς καὶ ταχυδρομικὰς ἀνταποκρίσεις ἐξ Εὐρώπης καὶ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν. — Ἀσθρα ἐπὶ τῶν ἡμερησίων τῆς ἡμέρας — Εἰδησεις ἀσφαλεστάτας. — Ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ. — Βιβλιογραφίας. — Χρηματιστικὰ. Παντοδαεῖς πληροφορίας. Καὶ ὡς ἐπιφυλλίδας δύο ἐκλεκτὰ Μυθιστορηματα.

γυναῖκες ἔχουσι φαντασίαν γόνιμον; Ἐχουσιν ἰδέας κακάς, ἀλλὰ καὶ καλὰς. Ἄλλως τε ἐν ἐλάχιστον ψεύδῳ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην σώζει τὴν ζωὴν ἀνθρώπου, ὃν ἀντὶ πάσης θυσίας θέλουσι νὰ σώσωσι.

Αἱ δυστυχεῖς νεάνιδες τὸσφ ἐκερυνώθησαν ἀπὸ τὴν ἀπελπιστικὴν ταύτην τοῦ Εἰσαγγελέως ἀπάντησιν, ὥστε δὲν εἶχον τὴν δύναμιν οὔτε νὰ διαμαρτυρηθῶσι.

Ἐκεῖνος βλέπων τὴν θλίψιν τῶν, προσέθηκεν. Ἄλλως τε καὶ ἐὰν ἐπίστευα ὅτι αἱ δεσποινίδες λέγουσιν, ἤλθετε πολὺ ἀργά. Ἀπὸ τῆς πρώιας ταύτης ἀπεστάλησαν αἱ διαταγαὶ τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως πρὸς τὸν Νομάρχην τῶν Βερσαλιῶν, πρὸς τὸν ἱερέα τῶν φυλακῶν, πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς, πρὸς τὸν ζυλοργόν, ὅστις θὰ ἐργασθῆ πρὸς ἀνέγερσιν τῆς λαμμητόμου, πρὸς τὸν διευθυντὴν τῶν φυλακῶν καὶ πρὸς τὸν δήμιον. Ὁ κατάδικος ἀπὸ τῆς πρώιας ταύτης ἀνίκει εἰς ἐκείνους καὶ ὄχι εἰς ἐμέ.

Ἐὰν τρέψετε εἰσέτι ἐλπίδα τινα δικσώσεως, ἀνάγκη νὰ ἀποτανηθῆτε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα αὐτόν. Μόνον ὁ ἕτερος τούτων δύναται νὰ δώσῃ ἀνασταλτικὴν δύναμιν εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν. Ἐὰν πρὸ τῆς τρίτης ὥρας τῆς πρώιας δὲν λάβω ἀνωτέραν τοιαύτην διαταγήν, ὁ Δοριὰτ εἶναι ἄνθρωπος νεκρός. Οὐδ’ ἦττον θὰ σὰς δώσω, εἶπε πρὸς τὸν δικηγόρον, ἐπιστολήν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης. Εἶμαι βέβαιος ὅτι διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης θὰ γίνητε πάραυτα δεκτός. Τοῦτο μόνον δύναμαι νὰ πράξω ὑπὲρ ὑμῶν, προσέθηκε.

Εὐχαριστῶ, Κύριε, εἶπεν ὁ δικηγόρος ἐγειρόμενος. Σὰς

εὐγνωμονοῦμεν, προσέθηκεν αἱ νεάνιδες, ἀκολουθοῦσιν τὸν ἀξιόλογον ἐκεῖνον δικηγόρον, ὅστις τὸσον ἐδείκνυεν ὑπὲρ τῆς συμφορᾶς τῶν ἐνδικρέμων.

Ἀπὸ τοῦ γραφείου τοῦ εἰσαγγελέως διηρθύθησαν κατ’ εὐθείαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπουσιάζει, σερικ δ’ ὅλη κνηρόπων πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας ἀνέμενον αὐτὸν εἰς τὸν προθάλαμον. Ὑπηρέτης φρακοφόρος μὲ περιλαίμιον ὑψηλὸν καὶ μὲ ὕψος ἀναλόγου ἐπιστημότητος ἐπλησίωσε τὸν δικηγόρον, ἐρωτῶν ἐὰν ἤθελε νὰ ὀμιλήσῃ κατ’ εὐθείαν πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν. Ἐπὶ τῇ καταφατικῇ δὲ αὐτοῦ ἀπαντήσῃ ὁ ὑπηρέτης προσέθηκεν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς μετέβη εἰς ὑπουργικὸν Συμβούλιον παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Αὐτοκράτορι. Μετὰ τὸ Συμβούλιον ὁ ἐξοχώτατος θὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἀγῶμεν, εἶπεν ὁ κ. Λανδαὶ ἄθυμος. Ἡ ἀπελπίσῃ ἡ-τις ἐξωγραφίζετο ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν ἀτυχῶν νεανίδων τὸν συνεκίει κατάκαρδα. Θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ περιμείνωμεν τὸν κ. ὑπουργόν, εἶπε πρὸς αὐτὰς μὲ γλυκύτητα πατρικὴν. Καὶ ἄληθῶς μετ’ ὀλίγας στιγμὰς εἰσῆλθοντο εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ αἴθουσα ἦτο σχεδὸν κενή, διότι αἱ προκείμεναι συζητήσεις τῆς ἡμέρας ἐκείνης δὲν ἦσαν πολὺ μεγάλης σπουδαιότητος.

Ὁ Λανδὲ ἦτο φίλος στενός πολλῶν βουλευτῶν. Ἐστειλε λοιπὸν τὸ ἐπισκεπτήριόν του πρὸς ἕνα τούτων, καὶ ἐγένετο πάραυτα δεκτός ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κράτους.

(ἀκολουθεῖ)